

МИШ-КО́ ТА СНИГ

Мав-пе-ня́ Миш-ко́ та сло-не-ня́ Но́-сик
гра́-ли у фут-бо́л.

Бух! — Миш-ко́ вда-ря́-є по м'я-чу́. Той
ле-ти́ть у во-ро́-та.

Тух! — сло-не-ня́ від-би-ва́-є м'яч хо́-
бо-том.

Фу́-ух! — і м'яч, на́-че ра-ке́-та, пі-дій-
ма́-є-тьс-я вго́-ру.

Ой-ой-ой! — кри-чіть па-пú-га Пú-га,
я-ко́-го м'яч зби-ва́-є в по-ві́-трі.

Плюх! — ро́-бить Пú-га та па́-да-є на
зе́м-лю...

Ой, ні, ві́-ба-че! Но́-сик всти-га́-є під-
хо-пі-ти Пú-гу в по-ві́-трі, а-ле на-ля́-ка-
ний па-пú-га до́в-го ла́-є-ться. Він ла́-є-
ться так до́в-го, що по-чи-на́-є ве-чо-рі́-ти,
а по-ві́-тря ста-є хо-ло́д-ним. У-сі ди-вú-ю-
ться, бо в те́п-лих кра-ях хо-ло́д-не по-ві́-
тря не ві́-є.

